

2376

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुळें.

— हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

५३३३ वे ४ (२६०)

ग्रंथ नाम

अपराक्षानुभूति.

विषय

म. वेदांत.

५२०/२०

(१)

॥ अथ अपरोक्षानुभूतिप्रारंभः ॥

अप०

१

(2)

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ ब्रह्मानंदं परमसुखदं केवलं
ज्ञानमूर्तिं ब्रह्मातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यं
एकं नित्यं विमलमलुचं सर्वथा साक्ष्यभूतं भावातीतं
त्रिगुणरहितं सद्गुरुतन्मामि ॥ १ ॥ श्री गौरीनाथत-
वं सकलमुनिमतं वेदवेदांतवेद्यं साक्षात्कैवल्यरूपं प्र-
कटितमकरोद्भ्रसनिर्दीपमेकं ॥ बदेहं सेवकानां मखि-
लसुखकरं शंकराचार्यमूर्तिं ॥ २ ॥ बंदुनि श्रीमुकुंदते-
०५ परोक्ष अनुभूति चिंतनमश्लोकी करितसेटीकामूला
चिसारिखी ॥ श्लोक ॥ श्रीरामपरमानंद उपदेष्टारमी

५०

विधिहरनभितंभोगभोगप्रदं ॥ सद्य
ज्ञानरूप

०

(2A)

धरं ॥ व्यापकं सर्वलोकानां कारणं तन्नमाम्यहं ॥ २ ॥
अपरोक्ष अनुभूतिर्वै प्रोच्यते मोक्षसिद्धये ॥ सिद्धिरेव
प्रयत्नेन विसिणीया सुदुर्मुहुः ॥ ३ ॥ स्ववर्णाश्रमधर्मे
ण तपसां हरितोषणात् ॥ साधनं प्रभवत्पूसां वैराग्या
दिवतुष्टयं ॥ ४ ॥ ब्रह्मादिस्थावरं तेषु वैराग्यं विषयेषु
नु ॥ यथैव काकविद्यायां वैराग्यं तद्विनिर्मलं ॥ ५ ॥ नि
समासास्वरूपं हि दृश्यं तं हि परिस्फुटं ॥ एवं मोनिश्च
यस्य विवेको वस्तुनः स वैः ॥ ६ ॥ सदैव वासनासागः
शमो यमिति तैश क्वितः ॥ निग्रहो बाह्यवृत्तीनां ह म इ

द्विपरीतं

०३०
२
(३)

०३०
०१०
तस्यि धीयते ॥७॥ श्लोक ॥ विषयस्यः परावृत्तिः परमो
परतिर्हि सा ॥ सहनं सर्वदुःखानां तित्ति ह्यं सा सुप्रामताः ॥
॥७॥ टी० ॥ विषया पासुन परतावे निवर्तिते ॥ सोसुणे
सर्वदुःखाने तित्ति सा बोलिजे तसे ॥ ७ ॥ निगमाचार्यवा
क्येषु भक्तिः श्रद्धेति विष्कृता ॥ चित्तैकाग्र्यं संलक्ष्येण स
माधानमिति स्मृतं ॥ ६ ॥ टी० ॥ श्रद्धेते की मनी भक्ति श्रुती
ची गुरु उक्तिवि ॥ येकाग्रचित्तलक्षणे समाधानबोल्ति
ले ॥ ६ ॥ श्लो० ॥ संसारबंधनिर्मुक्तिः कथं स्यान्मे कदावि
शो ॥ इति यासदृढा बुद्धिवक्तव्या सा सुमुक्ता ॥ ९ ॥ टी०
संसारबंधा पासुनिसुरे नरेवाकसे कथिं ॥ दृढबुद्धि असी

२

(3A)

मुमुक्षाते विबोलिलि ॥१॥ श्लो० ॥ उत्तसाधनयुक्तेन
विचारः पुरुषेण हि ॥ कर्तव्यो ज्ञानसिद्ध्यर्थमात्मनः सु
समिधता ॥१०॥ टी० ॥ या उत्तसाधनी युक्त हो उनिया
विचार हा ॥ करावा ज्ञानसिद्ध्यर्थ जासी कल्याण पाहि
जे ॥१०॥ श्लो० ॥ नोपयते विना ज्ञानं विचारेनायसा
धुनैः ॥ यथा पदार्थं ज्ञानं हि प्रकाशेन विना क्वचित् ॥११॥
टी० ॥ विचार वा बुद्धि ज्ञानपुटे नायन्यसाधनी ॥ पद
ार्थचे ज्ञान जसे प्रकाश वा बुद्धि न हे ॥११॥ श्लो० ॥ कोहं
कश्चमिदं जातं को वै कर्ता स्प विद्यते ॥ उपादान किम
स्ति ह विचारः सोऽयमीदृशः ॥१२॥ टी० ॥ मीकोण हे क

(४)

सेजा ले कर्त्ता कवण या जग ॥ याचे उपादान काय जाणवे
 विचार हा ॥ १३ ॥ श्लोक ॥ नाहं मृत गणो देहो नाहं चाक्षरा
 णस्तथा ॥ एतद्विलक्षण कश्चिद्विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १३ ॥
 टीका ॥ नमीदेह नमीमृते नहेमी सर्व इंद्रिये ॥ एतद्विलक्षण
 ण असे कोणी ये कविचार हा ॥ १४ ॥ अज्ञानं प्रभवं सर्वज्ञाने
 नेन प्रविलीयते ॥ संकल्पो विविधः कर्त्ता विचारः सोऽयमी
 दृशः ॥ १५ ॥ टी० ॥ अज्ञानेन विलेख्य सर्वज्ञाने हे लय पावले ॥
 कर्त्ता विविध संकल्प मिथ्या दोही विचार हा ॥ १५ ॥ श्लोक ॥ ए
 तयो र्यदुपादानमेकं सूक्ष्मं सदद्वयं ॥ यथैव मृत्युदाहीनांत
 थैव सोऽयमीदृशः ॥ १६ ॥ टी० ॥ या दोचे हे उपादान एक सूक्ष्म

(4A)

सहद्वय ॥ ते पटी मृत्तिका जैसी इगल्य दृष्टि विचारता ॥ १५ ॥
श्लो० ॥ अहमेकोपि सूक्ष्मस्य ज्ञाता साक्षी सहद्वय ॥ तदहं
नात्र संदेहः विचारः सोमसी दुराः ॥ १७ ॥ टी० ॥ स्वयं स
न्मात्रहि सुद्रज्ञाता साक्षी सधर्मतो ॥ तोहिमी विनसं देहो
किमी सर्वविचारहा ॥ १७ ॥ श्लो० ॥ आत्मा निष्कलो ह्येको
देहो बहुभिरावृता ॥ तयो रैक्यं प्रपश्यति किमज्ञानमतः प
रं ॥ १६ ॥ टी० ॥ आत्मा निष्कलहा येक बहुती देह उद्भवै ॥ मा
निति रैक्यसाहोते कोण अज्ञानपाहुनि ॥ १६ ॥ श्लो० ॥ आ
त्मानियामको ह्यंते देहो बाह्यनियामकः ॥ तयो रैक्यं
प्रपश्यति किमज्ञानमतः परं ॥ १५ ॥ टी० ॥ आत्मा देही देह

वाकिता ह्याने बाह्य चळेतनु ॥ सादो सपाहति ऐक्य का
 यथ ज्ञान याहुनि ॥ १९ ॥ श्लो ॥ ७ ॥ आत्मा ज्ञान मयः पुण्या
 देहो मां समयो मुचिः ॥ तयोरेक्यं प्रपश्यंति किम ज्ञान म
 तः परं ॥ २० ॥ टी ॥ ७ ॥ आत्मा ज्ञान मय मुद्गुण मुचि मां स देह
 हा ॥ पाहाति ऐक्य सादो ते काय यथ ज्ञान याहुनि ॥ २० ॥ श्लो ॥
 आत्मानि सोहि स देहो देहानि सो ह्यस मयः ॥ तयोरेक्यं
 प्रपश्यंति किम ज्ञान मतः परं ॥ २१ ॥ टी ॥ ७ ॥ आत्मव निस
 स रूप थ स देह थ निस हा ॥ सादो ते पाहाति ऐक्य काय
 यथ ज्ञान याही हुनि ॥ २१ ॥ श्लो ॥ ७ ॥ आत्मानः स्वप्रकाशत्वं
 मप्रकाशात्मसासनं ॥ नायादिदितिवद्विमिर्भवंसांघं

(5A)

यथा विधि ॥ २० ॥ टी ० ॥ सर्वत्र प्रकाशात्मा सा सणे सर्व
ज्यास्तव ॥ दीपादिमायेकदेशितदन्यत्र निशां घना ॥ २१ ॥
श्लो ० ॥ देहो हं मूढं मिसुसंमूढं पृथा तिष्ठसहोजनाः ॥
ममासमि सपि सा वा पट दृष्टे व सर्वदा ॥ २२ ॥ टी ० ॥ देह
हामी सपु नि ० रसता मूढ सा नु नि ॥ पट मा सा त सा दे ह
मा सा ऐ सा क को नि हि ॥ २३ ॥ श्लो ० ॥ ब्रह्मे वा हं समः शां
तं सञ्चिदानंदलक्षणं ॥ नाहुं देहो ह्यसद्रूपो ह्यनमि
सुच्यते बुधैः ॥ २४ ॥ टी ० ॥ आत्मा चिमी शांत समसञ्चि
दानंदलक्षणं ॥ नरे हामी देह मिथ्या तानी हे तान बो लती ॥

२४॥ श्लो०॥ निरासो निराभासो निर्विकरुमांतथोतः॥
 नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमिच्छ्यते बुधैः॥ २५॥ टी०॥ मी
 निर्मळ निराभासकल्पनासासजापक॥ नहेमी देहमि
 ष्या ज्ञानी हे ज्ञानपाहति॥ २५॥ श्लो०॥ निर्विकारो निरा
 कारो निर्वयो ह्यसज्जयः॥ नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमि
 च्छ्यते बुधैः॥ २६॥ टी०॥ निर्विकार निराकारमी निर्वि
 दौष सद्व्यस॥ नहेमी ह्यसद्रूपो ज्ञानी हे ज्ञानजाण
 ति॥ २६॥ श्लो०॥ निर्गुणो निष्क्रियो नित्यो निसमुक्तो ह
 मच्युतः॥ नाहं देहो ह्यसद्रूपो ज्ञानमिच्छ्यते बुधैः॥ २७॥
 टी०॥ नहेष्य निसमी निसर्षगुणाच्युत षक्रिय॥ नहेहा

(6A)

मी मृषा देह ज्ञानी हेत त्व जाणति ॥ २७ ॥ श्लो ॥ नि
र्मलो निश्चलौ नंत सिद्धो ह मज रो मरः ॥ ना हं दे हो सु स
द्रूपो ज्ञान मि त्क च ते बुधेः ॥ २८ ॥ टी ॥ अनंत सुद्रु अ
चल अज रा मर निर्मल ॥ न रे हं मी मृषा देह ज्ञानी हे
त त्व जाणति ॥ २८ ॥ श्लो ॥ स्व देहं शो मनं सु कौ क्का
पुरु षा ख्यं च सं मते ॥ किं मूर्ख मूय मात्मानं देहा तीतं
करो षि श्चो ॥ २९ ॥ टी ॥ ह्य पे दे हा त्म वा ही की चं ग ला देह
टा कु नि ॥ कै चा आत्मा भूय तो मी मूर्खा तूं का म मानि
सि ॥ २९ ॥ श्लो ॥ स्वात्मानं शृणु मूर्खित्वं यु त्प्रा श्रु ता च

पूरुषं ॥ देहातीतं निराकारं सुदुर्दर्शं जवादृशो ॥ ३० ॥ टी०
 सृष्ट्या वेत्ता सी की मूर्खी श्रुती मुक्ती करुनिया ॥ येक दे
 हाती त आत्मा जो अर्तं कर्तु सा अशा ॥ ३० ॥ श्लो० ॥ अ
 हंशद्वेन विख्यातं एक एव स्थितः परः ॥ स्थूल सूक्ष्म कला
 प्राणः कथं स्यादेहकः पुमान् ॥ ३१ ॥ टी० ॥ अहंशद्वेजो
 अशद्वस्पुरे जो सा पलीकडे ॥ तो येकरूप बहुधा भेदतो
 कसा ॥ ३१ ॥ श्लो० ॥ अहं दृष्टु तया सिद्धो देहो रश्म तया स्थि
 तः ॥ ममायु मिति निर्दिशतः कथं स्यादेहकः पुमान् ॥ ३२ ॥
 टी० ॥ मी दृष्टा देह हा दश्ये देह मा सा सृष्टु निहि ॥ जो प्रसि
 द्ध असे सिद्ध देह आत्मा घडे कसा ॥ ३२ ॥ श्लोक ॥ संसारात्
 रमिति श्रुत्वा तयो पुरुष लक्षणं ॥ विनिर्णीत विमूढेन क

(2A)

अहं विकारहानस्तु देहो निसं विकारवान् ॥ इति प्रतीय
ते साक्षात्कथं स्यादेहकः पुमान् ॥ ३३ ॥ टी० ॥ विकार
हीनमी आत्मा विकारी देहहासदा ॥ साक्षात्प्रत्यहा
आता देह आत्मा घडे कसा ॥ ३३ ॥ श्लो० ॥ यस्मात्पर
मिति श्रुता तस्यो पुरुष लक्षणं ॥ विनिर्णीतविमूढे न कथं
स्यादेहकः पुमान् ॥ ३४ ॥ टी० ॥ यस्मात्परहे श्रुतीने बोधि
ले आत्म लक्षण ॥ वा साणिले सुजाणीतो आत्मा देहघडे
कसा ॥ ३४ ॥ श्लो० ॥ सर्वं पुरुष एवेति सूक्ते पुरुष संसृके
उप्यच्युतसतः श्रुता कथं स्यादेहकः पुमान् ॥ ३५ ॥ श्लो०
पुरुष एवेदं सर्वं पुरुष सूक्त ही ॥ श्रुती ऐसे च वदता देह आ

लाघटेकेसा ॥ ३५ ॥ श्लो० ॥ असंगः पुरुषः प्रोक्तो बृह
 हारण्यकेपिच ॥ अनंतमळसंश्लिष्टः कथं स्यादेहकः पु
 मान् ॥ ३६ ॥ टी० ॥ अथे असंगपुरुषबृहदारण्यकीश्रु
 ती ॥ अनंतमळजालातो देह आलाघटेकसा ॥ ३६ ॥ श्लो०
 तत्रैव च समाख्यातः स्वसंज्योतिर्हि पुरुषः ॥ जउः परप्र
 काशोयं कथं स्यादेहकः पुमान् ॥ ३७ ॥ टी० ॥ तेषेचिबो
 लिला आला स्वसंज्योतिस्मृणिया ॥ परप्रकाशजउ
 तो देह आलाघटेकसा ॥ ३७ ॥ श्लो० ॥ तत्रैव च समाख्या
 तः स्वसंज्योतिर्हि पुरुषः ॥ जउः परप्रकाशोयं कथं स्या
 देहकः पुमान् ॥ ३८ ॥ टी० ॥ तेषेचिबो लिला आला स्व

(8A)

श्लो०॥ प्रोक्तोपि कर्मकांडेन आत्मा देहाद्विलक्षणं॥ विलक्षण
समश्च यत्फलं मुंक्ते देहात्तादन्तरं॥ ३६॥ टी०॥ बोधि
ला कर्मकांडी ही आत्मा देहविलक्षण॥ निसकर्मफले प्रो
गी देहनश्वरमे लि या॥ ३६॥ श्लो०॥ लिंगचानुकसंयुक्तं
चलं दृश्यविकारि च॥ अजापकमसद्रूपं तत्कथं स्यात्तुमा
नयं॥ ३९॥ टी०॥ लिंगदेह ही ऐसा चि विकारि दृश्य चंचल
नजापक असद्रूप तो ही आत्मा घडे कला॥ ३९॥ श्लो०॥
एवं देहद्वयादन्यमात्मा पुरुष ईश्वरः॥ सर्वात्मा सर्वरूप
श्च सर्वातीता सद्व्ययः॥ ४०॥ टी०॥ देहद्वयातीत ऐसा
आत्मा पुरुष ईश्वर॥ सर्वात्मा सर्वजो तो मी सर्वातीत ऐसा

७३०

६

(९)

द्वय ॥ ४० ॥ श्लो ॥ ॥ इत्यात्मदेहभोगेन प्रपंचस्यैव ससता ॥
सुभोक्तं तर्कशाल्येण किंततः पुरुषार्थतः ॥ ४१ ॥ टी ॥ ॥ प
रिदेह्यात्मभोगे सा प्रपंचासी च ससता ॥ हेतोतार्किक
हि बोले पुरुषार्थनय्यात ही ॥ ४१ ॥ श्लो ॥ ॥ इत्यात्मदेहभेदे
न देह्यात्मतुं निराकृतं ॥ इदानीं देहभेदस्य सतं स्फुटत्वमु
च्यते ॥ ४२ ॥ टी ॥ ॥ रजुसर्पेक्यत्वरिके मिथ्याभेदहियास्तव ॥
वारुनिदेहात्मैक्यभूताभेदहीवारितो ॥ ४२ ॥ श्लो ॥ ॥ चै
तन्यस्यैकरूपत्वाद्देहो सुक्तो न कर्हिचित् ॥ जीवतुं च मृषा
ज्ञेयं रज्जासर्पेग्रहो सुभा ॥ ४३ ॥ टी ॥ ॥ चैतन्यमेकानात्वी
त्याचाभेदघुडेचिना ॥ जीवतुं हीतसे मिथ्यादोरी सर्पभ्रमे

७३०

५

(9A)

णा वे सुक्तीनेऽसे ॥ श्लो ० ॥ ब्रह्मैव सर्वनामा निरूपाणि
विविधानि च ॥ कर्माण्यपि समग्राणि विष्मर्तिति श्रुति
र्जगौ ॥ ५० ॥ टी ० ॥ सर्वनामे सर्वरूपे विविधे विविधाक्रि
या ॥ ब्रह्मते धरिते ते चि सर्व ब्रह्मवदेऽस्मति ॥ ५० ॥ श्लो ० ॥
सुवर्णे जायमानस्य सुवर्णं वै वशा श्रुतं ॥ ब्रह्मणो जा
यमानस्य ब्रह्म त्वं च तथा भवेत् ॥ ५१ ॥ टी ० ॥ हेमापासू
नि होतं नगते हेमशा श्रुतं ॥ ब्रह्मापासूनि होतं ते ब्रह्मजे
ब्रह्मशा श्रुतं ॥ ५१ ॥ श्लोक ॥ स्वल्पमप्यंतरं कृत्वा जीवात्म
परमात्मनो ॥ यः संतिष्ठति मूढात्मा भयं तस्या पिशाचि
तं ॥ ५२ ॥ टी ० ॥ स्वल्पमेदधुरितो जीव ईश्वर मध्ये ॥ नयपाव

ते

हा हा

रा

ॐ

९०

(१०)

तो मूट हा ऐसी ही मूर्ति बोलते ॥ ५२ ॥ श्लो० ॥ यथाज्ञा
नो इवैवैतमितरं तत्र पश्यति ॥ ॐ अस्मत्वेन तदा सर्वं नेतरं त
त्र चाण्वपि ॥ ५३ ॥ टी० ॥ रज्जुनक लता आत्मा तया जडदि
शे ॥ तो पाहता तसा आत्मा अणु बहिन से दुजे ॥ ५३ ॥ श्लो०
यस्तु सर्वाणि भूतानि आत्मत्वेन विजानतः ॥ न च तस्य भवे
न्मोहो न च शोको द्वितीयका ॥ ५४ ॥ टी० ॥ जाणतो सर्वभूताते
जो अस्मत्वे करुनिया ॥ त्या लान से शोक मो हो सर्व एक अणु
निया ॥ ५४ ॥ श्लो० ॥ अयमासा हि ब्रह्मैव सर्वं अकतया स्थि
तः ॥ इति निर्धारितं मूला बृहदारण्यकस्य ॥ ५५ ॥ टी०
आत्मा चि आपुला ब्रह्म तो सर्वात्मपणे असे ॥ निर्धारिते हे मू

सर्प

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com